

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., v právní věci žalobce **V. P.**, se sídlem Na H. 5004/2, O.-T., zastoupeného Mgr. Jakubem Hajdučkem, advokátem se sídlem Sluneční nám. 14/2588, Praha 5, proti žalovanému **Finančnímu úřadu pro Moravskoslezský kraj** se sídlem Na Jízdárně 3162/3, Ostrava, o nečinnost nebo nezákonný zásah správního orgánu ve věci úroku z vratitelného přeplatku na DPH,

t a k t o :

Žádost o vrácení přeplatku na soudním poplatku ve výši 2 000,- Kč **se zamítá.**

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou žalobce brojí proti postupu žalovaného, jenž nerozhodl o jeho žádosti o úrok z vratitelného přeplatku. Žalobce navrhuje, aby soud buďto nařídil žalovanému rozhodnout o úroku z vratitelného přeplatku (žaloba na ochranu proti nečinnosti) nebo rozhodl o povinnosti žalovaného zaevidovat na osobní daňový účet žalobce úrok z vratitelného přeplatku (žaloba o ochranu před nezákonným zásahem), a to v závislosti na tom, jaký právní názor k věci zaujme.

Žalobce následně zaplatil na soudním poplatku 2 000,- Kč. Na výzvu soudu žalobce uhradil na soudním poplatku dalších 2 000,- Kč.

Podáním ze dne 16. 2. 2015 požádal o vrácení přeplatku ve výši 2 000,- Kč, kdy měl za to, že jeho poplatková povinnost za podanou žalobu činí toliko 2 000,- Kč. Uvedl, že jedinou žalobou se zahajuje toliko jediné řízení, a teprve vyloučením jedné ze žalob k samostatnému řízení by došlo ke zpoplatnění každé ze žalob. Dále žalobce uvádí, že svůj návrh formuluje variantně – buď jako jednu žalobu nebo jakou druhou, nikoli však jako žaloby dvě. Petit je formulován jako eventuální, přičemž dle §

6a zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), se za návrh na zahájení řízení s alternativním nebo eventuálním návrhem se stanoví výše poplatku podle návrhu, který je uváděn v pořadí jako první.

S argumentací žalobce se soud neztotožnil.

O situaci, která v projednávané věci nastala, uvažil v minulosti *obiter dictum* i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j. 1 Ans 21/2012-42 ze dne 22. května 2013, kde uvedl: „...stěžovatelka se mohla v rámci jednoho podání domáhat jednak ochrany před nečinností a dále také ochrany před nezákonným zásahem. Potom by bylo na soudu, aby zvážil, který žalobní typ dopadá na souzenou věc. Je však třeba upozornit, že ve správním soudnictví se žalobní petity s kumulativními požadavky co se týče různých žalobních typů, neřídí stejnými zásadami jako v civilním řízení. Na to upozorňuje zdejší soud ve svém rozsudku ze dne 26. 10. 2004, čj. 6 Ans 1/2003 – 101, publ. pod č. 652/2005 Sb. NSS, kde uvádí, že „[p]odal-li žalobce fakticky dvě různé žaloby jedním podáním (soud rozhoduje o návrhu, jak jej žalobce učiní, a ten je dán petitem), nemůže si soud vybírat, o které rozhodne, a o které nikoliv“. To na jednu stranu znamená povinnost uhradit soudní poplatek za všechny podané žaloby, na druhou stranu však žalobce získá větší šanci, že některá z těchto žalob bude na řešenou věc dopadat.“

K uvedenému soud dodává, že eventuální petit je možný tam, kde žalobce nemá jistotu o skutkovém stavu, který bude u soudu prokázán, nikoliv tam, kde žalobce nemá jistotu o právním posouzení jednoho skutkového stavu, na nějž aplikuje dvě vzájemně inkompatibilní právní kvalifikace. Posuzovaný návrh žalobce však představuje právě tuto druhou variantu, a proto jej nelze pokládat za žalobou s eventuálním petitem, nýbrž za subjektivní kumulaci dvou žalob.

Z výše uvedeného vyplývá i povinnost uhradit za každý ze dvou návrhů samostatný soudní poplatek dle položky 18 odst. 2 písm. e) Sazebníku soudních poplatků. Proto nebylo návrhu na vrácení přeplatku na soudním poplatku vyhověno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** přípustné opravné prostředky.

V Ostravě dne 26. února 2015

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu